

Pauluswerk

Overwin het kwade door het goede

daadwerkelijke hulp

Jaargang 25 - februari 2021 - nummer 1

Ranfar Kouwijzer, predikant-directeur
Pauluskerk sinds november 2020 2

Bericht van de redactie 3

Hans Visser, predikant-directeur
Pauluskerk 1979-2007 4

Dick Couvée, predikant-directeur
Pauluskerk 2008-2020 5

Wisselingen van de wacht binnen de Pauluskerk
Terugblik met Sjany Middelkoop 6

Orgel Pauluskerk belangrijke
representant uit periode wederopbouw 8

bezinning

ontmoeting

Ranfar Kouwijzer: kennismaking met Rotterdam

Ranfar Kouwijzer, predikant-directeur Pauluskerk sinds november 2020

Wat motiveerde je om te kiezen voor deze baan?

Ieder-voor-zich werkt niet. Het is niet goed voor mensen die uit het systeem vallen en in de problemen raken, maar het is ook niet goed voor wie het maatschappelijk wel redelijk voor elkaar heeft. Ieder-voor-zich betekent uiteindelijk dat je op een eilandje leeft en dat maakt niet gelukkig. De gesprekken met bezoekers van de Pauluskerk zijn ontregelend, confronterend en stemmen soms tot ontzag. Ik word even uit mijn eigen centrum weggehaald en dat heb ik nodig. Het is niet voor niets dat de Pauluskerk zoveel vrijwilligers heeft: er zit een intern motortje in diaconaal werk. In Haarlem was ik al zeven jaar predikant-directeur van een diaconale werkplaats. De Pauluskerk heeft me altijd geboeid. Het is toch een beetje de Champions League van deze werksoort.

Hoe zijn de eerste twee maanden in de Pauluskerk voor je geweest?

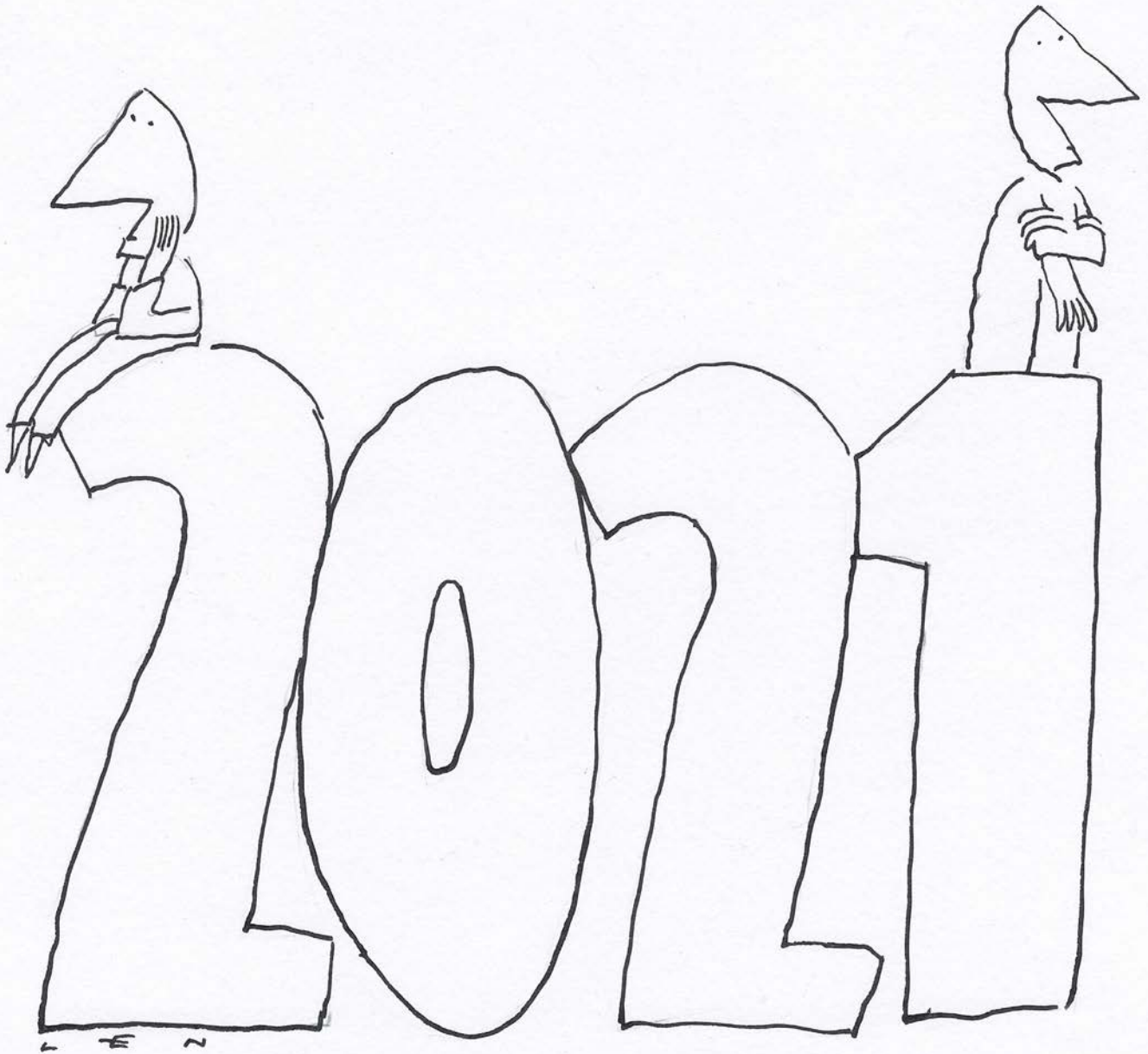
Het is een plons in het diepe. Rotterdam is een nieuwe stad voor mij en de Pauluskerk werkt

samen met honderden mensen. Dat zijn er nogal wat. Daarnaast is het vanaf dag één handen uit de mouwen. Zeker in lockdown moeten we opkomen voor de mensen die ons nodig hebben. Deze tijd is voor iedereen lastig, maar als je te weinig geld hebt, geen huis, geen netwerk, dan is het extra lastig. Rotterdam is een harde stad voor mensen die onderop liggen. Het werk van de Pauluskerk is iedere dag nodig.

Wat me opvalt is de hoeveelheid media waar de Pauluskerk mee te maken heeft. Er gaat bijna geen dag voorbij zonder een interviewaanvraag. De combinatie van hulp bieden én het vertellen van het verhaal van mensen in de marge, maakt ons uniek. Hoe moet het grote publiek anders te weten komen wat er aan de hand is met ongedocumenteerden, met vastgelopen arbeidsmigranten, of met mensen van de straat? De Pauluskerk heeft een boodschap voor de samenleving: ellende kan jou ook overkomen - degene die op straat ligt is er ten diepste net zo eentje als jij. Zorg een beetje voor elkaar, daar word je niet minder van.

Wat hoop je vooral voor de komende tijd?

Voor de bezoekers van de Pauluskerk: de winter doorkomen en corona overleven. Gelukkig hebben we nauwelijks zieken gezien onder onze mensen. Maar het isolement, gebrek aan middelen, kou, dat zijn ook tegenstanders van een goed en gelukkig leven. Ik kan niet wachten tot de samenleving weer opstart. Onze directe hulpverlening gaat wel door, medische zorg, maatschappelijk werk, vluchtelingenwerk, eten en drinken, schone kleding. Ons culturele programma, dagbesteding, stages en werk: dat ligt grotendeels stil en dat is wat mensen nodig hebben om echt te helen.

Bericht van de redactie

Deze aflevering van Pauluswerk overbrugt in vogelvlucht een periode van ongeveer 40 jaar. Hans Visser, Dick Couvée en Ranfar Kouwijzer komen aan het woord. Aan de hand van drie vragen schetsen zij de betekenis van de Pauluskerk in hun leven.

Sjany Middelkoop kijkt terug op tientallen jaren betrokkenheid bij de Pauluskerk. Met organist Gerben Mourik praten we over het orgel in de Pauluskerk.

Dit allemaal aangekleed met foto's uit heden en verleden.

Tot slot: het activiteitenoverzicht op de achterkant van Pauluswerk geeft een globaal beeld van wat er in de Pauluskerk gebeurt, zonder altijd actueel te zijn. In deze tijd waarin de beperkende maatregelen vanwege covid19 van kracht zijn, is er nog minder zekerheid over omstandigheden en tijden.

Raadpleeg daarom altijd de website van de Pauluskerk www.pauluskerkrotterdam.nl voor actuele informatie.

De redactie

Steun de Pauluskerk

Als u het werk van de Pauluskerk wilt steunen, kunt u een bijdrage storten op een van de onderstaande banknummers:

Stichting Diaconaal Centrum Pauluskerk:
NL36 TRIO 0338 7521 02

Commissie van Bijstand Pauluskerk:
NL30 INGB 0005 5661 16

Stichting Vrienden van de Pauluskerk:
NL11 TRIO 0379 4879 93

Pauluskerk Vluchtelingenwerk:
NL59 TRIO 0391 2279 12

Hans Visser als gastpredikant in de nieuwe Pauluskerk, 2018

Hans Visser, predikant-directeur Pauluskerk 1979-2007

Wat heeft de Pauluskerk jou vooral gegeven?

Ik droomde in 1980 van een kerk voor druggebruikers, daklozen, vluchtelingen, illegalen en anderen. Tezamen met vele anderen heb ik daar inhoud aangegeven. De ontmoeting met al deze mensen maakte mij gelukkig. Zo had ik mij de kerk voorgesteld. Gedurende 27 jaar heb ik dit werk gedaan. Ik leerde veel. Er was verzet. Maar ik kon met mijn eigenwijsheid en steun van anderen volhouden. Vele tegenstanders herzagen hun mening. De ontmoeting met de genoemde doelgroepen was leerzaam. Ik ging van deze mensen houden.

Waarom denk je nog vaak terug?

De gesprekken en ontmoetingen vonden plaats in de kelder van de oude kerk, de hal, de gespreksruimten, op straat. Ik ben hun wereld beter leren kennen. Ik denk terug aan de spreekuren, de tafelgesprekken in de kelder, de ontmoetingen in de hal, de spreekuren en losse ontmoetingen. Ik combineerde het werk met het toenmalige PERRON NUL. Wat ik meemaakte was ongelooflijk. Goede herinneringen bewaar ik aan politiemensen, ambtenaren, de bezoekers. Het hield niet op.

Hans Visser, het begin van de Pauluskerk als Diaconaal Centrum

Hoe is het gepensioneerde leven na de Pauluskerk je befallen?

In het gepensioneerde leven had ik bij de Nico Adriaanstichting nog vele ontmoetingen tot 10 jaar na mijn pensioen. Mijn gezondheid werd minder maar ik heb kunnen volhouden.

Vele contacten gingen verloren. Maar ik blijf dankbaar voor wat ik geleerd heb. Ik heb me altijd afgevraagd: hoe kunnen we Jezus voelbaar maken. Ik ben dankbaar dat ik de Pauluskerk heb mogen beleven.

Dick Couvée, predikant-directeur Pauluskerk 2008-2020

Wat heeft de Pauluskerk jou vooral gegeven?

Er is mij de afgelopen jaren meermalen gevraagd hoe ik het toch allemaal volhield in de Pauluskerk. Ik vond het eigenlijk steeds weer een vreemde vraag. Ergens op de achtergrond van die vraag speelt één van de basisaannames van vandaag. Dat je de dingen al

een tijdje iets terugkomen van licht en levensenergie. Overal waar mensen, alle schepselen, ongeacht wie, zich welkom voelen en gewaardeerd, eenvoudig omdat zij er zijn, gebeurt zo iets. De hele bijbel in een nutshell. Dat je in de praktijk ziet werken waarin je gelooft, dat was eigenlijk mijn grootste cadeau. Dat dat zo was en dat het zo werkte, dat hield mij aan de

hebt om te leven met elkaar deelt, is er genoeg voor iedereen. Dat is het bijbelse beeld. Het moet de Pauluskerk in haar inzet ten dienste van de samenleving verder ook altijd gaan om de cruciale combinatie van "barmhartigheid" en "gerechtigheid". Een mens in nood sta je bij, ja. Maar je zorgt ook, dat die nood wordt voorkomen. Daar waar het systeem,

Dick Couvée tijdens de drukbezochte Daklozendag 2019 in de Pauluskerk

leen doet, als je er ook iets voor terugkrijgt. Dat klopt niet, geloof ik. Of in ieder geval maar een beetje. In DNA-Pauluskerk heb ik het zo verwoord: "Werken in de Pauluskerk is vragen om moeilijkheden. Voor jezelf, niet voor een ander". Wezenlijk voor de inzet voor de Pauluskerk is dus een soort stevigheid, stoerheid, die sterker is en dieper reikt dan dat jouw inzet wordt bepaald door de vraag: krijg ik er iets voor terug?

Wat zal je altijd bijblijven?

Heel vaak – lang niet altijd – zag ik in de eerst afgetobde en doffe ogen van de mensen na

gang en maakte me uiteindelijk niet somber of cynisch. "Tough love" heet het nieuwste boek van de bezoekers van de Pauluskerk. Dat dus.

Wat ga je het meest missen?

Voor de inzet van de Pauluskerk in de toekomst lijken mij nog twee dingen essentieel. Het bijbelse beeld van een echte samenleving is, dwars tegen alles in volgehouden, steeds weer dat van een samenleving van allen vóór allen. Het centrale moment in de christelijke eredienst is elke zondag – of zou dat moeten zijn – dat van de Maaltijd. Mensen samen aan tafel, zonder uitsluiting. Als je alles wat je nodig

wetten en regels, dat wat "normaal" gevonden wordt, mensen steeds weer in die nood plaatsen. Het één: barmhartigheid, kan nooit zonder het ander: gerechtigheid. Voor het wenkend perspectief van zo'n samenleving heeft de Pauluskerk zich altijd ingezet. Steeds weer, onverkort, volhardend en vol overtuiging. En ik hoop van harte, dat de Pauluskerk dat zal blijven doen. Meebewegend met Rotterdam en vooral met al die mensen die daarin het meest kwetsbaar zijn.

Het is 10 jaar geleden dat de redacteur een gesprek had met Sjany Middelkoop. Dat artikel kreeg als titel mee: Vaste kracht Pauluskerk door de tijden heen. In 2018 stopte ze met haar functie als adjunct-directeur. Na het bereiken van haar pensioengerechtigde leeftijd beëindigde ze per 1 november 2020 ook haar werkzaamheden voor het Vluchtelingenwerk. Een goede gelegenheid voor een terugblik op een lange carrière in de Pauluskerk.

Wisselingen van de wacht binnen de Pauluskerk Terugblik met Sjany Middelkoop

Pauluskerk 1960-2007.
Diaconaal Centrum vanaf 1981

Perron Nul, opvangplek voor
drugsgebruikers 1987-1994

Na haar studie sociale pedagogiek in Leiden kwam Sjany in 1987 voor het doen van onderzoek naar verslaving ter afronding van haar scriptie, via Bob Wijnbergen in de Pauluskerk terecht. Ze had veel gelezen over het werk dat daar plaatsvond. Haar kennismaking met Perron Nul was schokkend. "Het eerste wat ik meemaakte was een bezoeker die onwel werd door een overdosis. Andere bezoekers kwamen op hem af. Niet om te helpen maar om zijn zakken te doorzoeken. Gelukkig ging het snel weer goed met hem. Wat een jungle was het. Wat mij aansprak was het pure, rauwe leven zonder enige franje. Ik voelde me daar als vrijwilliger helemaal op mijn gemak. Hulp bieden aan mensen die totaal ontspoord waren en die werden uitgekotst door de samenleving," vertelt Sjany. In december 1994 volgde na een turbulente periode de sluiting van Perron Nul. "De hele bevolking van Perron Nul dook vervolgens de Pauluskerk in bij gebrek aan alternatieven. Dat werd een onhoudbare toestand." De redacteur herinnert zich dat goed, want hij was in die tijd bestuurslid van de begeleidingscommissie van Perron Nul. Uiteindelijk werd via een pasjesregeling de situatie enigszins beheersbaar gemaakt. Het werk van de Pauluskerk kon verder en de Gemeente Rotterdam begon eindelijk voorzichtig werk te maken van opvang voor verslaafden.

"Na de sluiting van Perron Nul raakte ik verzeild in het Eethuis", vervolgt Sjany. "In die tijd werden de maaltijden volledig in de Pauluskerk bereid. Een zware klus om na afloop van

de maaltijd alles schoon te maken en af te wassen. Per keer tussen de 60 en 90 borden. Dat vond ik geen leuk werk. Ik stapte over naar het Open Huis, daarna kwam ik bij de Nachtopvang. Dat was prachtig werk. Echt met de poten in de modder."

Tien jaar geleden schreef de redacteur over Sjany als iemand die van vele markten thuis is. "Een nieuw concept dat in 1995 opkwam was de Straatkrant", memoreert Sjany. "Dat vergde een hele organisatie. Ik kreeg daar een betaalde functie als begeleider en coördinator. Die kranten moesten verkocht worden aan de verkopers. Die verkopers moesten de kranten aan de man en vrouw zien te brengen. In het begin was ik druk met het kweken van goodwill voor die verkopers. Ik ging bij bedrijven langs en had veel telefonisch contact met allerlei instanties. Ik pleitte ervoor dat iedereen aardig zou zijn voor die verkopers. We gingen met een oude SRV-bus op pad met koffie en kranten. We stonden dan bijvoorbeeld op het Zuidplein en in het winkelcentrum Alexander. Het werd een enorme hype. Er werden heel veel kranten verkocht. De sympathie voor de verkopers groeide. Na de opkomst van Fortuyn en Leefbaar kwam er een omslag. De kritiek op en de agressie jegens de verkopers nam toe. De massale komst van Bulgaren en Roemenen zorgde voor een vergroting van het afzetgebied voor de krant, maar trok ook helaas criminaliteit aan. Door toetreding tot de EU mochten de Oost-Europeanen gewoon werk zoeken. De Straatkrant werd minder

Tijdelijke Pauluskerk aan de
Westersingel 2007-2013

doelmatig. Eind 2011 stopte dat project. Er ontstonden nieuwe initiatieven voor verslaafden. Nora Storm startte met veegprojecten. De Gemeente Rotterdam probeerde de verloedering te verminderen door het opzetten van woonprojecten."

Door alle tijden heen heeft de Pauluskerk, naast de hectiek van alle opvangactiviteiten, ook de kerkelijke tak behouden. Tot de dag van vandaag worden er kerkdiensten gehouden, met name op de eerste zondag van de maand. Ook daar kwamen de redacteur en Sjany elkaar tegen. "Rond 1998 vroeg Hans Visser of ik lid wilde worden van de Commissie van Bijstand" zegt Sjany. "Dat is een soort Kerkenraad, hoewel dat officieel niet zo heet. De taken bestaan uit het ondersteunen van de kerkelijke activiteiten en pastoraal werk. Be-

kende namen uit die periode zijn onder andere Aleida Wisman, Marianne Koning en Kees Thieme. Na het vertrek van deze pioniers werd ik voorzitter van de CvB. De belangstelling voor de kerkelijke tak loopt terug. Zoals in bijna alle kerken. We hebben geen behoefte aan orthodoxie, fundamentalisme en conservatisme. Binnen de Pauluskerk is geen sturing richting de kerk. Iedereen is vrij in wat hij of zij wel of niet gelooft. Vooral nog blijf ik aan als voorzitter van de CvB. In samenwerking met Ranfar Kouwijzer gaan we de komende tijd bezien hoe het verder gaat met de kerkelijke tak van de Pauluskerk."

Met de komst van Ranfar Kouwijzer maakt Sjany de derde predikant-directeur mee in de Pauluskerk. "Hans Visser is mijn grote leermeester", vertelt Sjany. "Hij leerde mij dat we in de Pauluskerk niet aan waarheidsvinding doen, maar wel gepaste hulp bieden aan iedereen die in de problemen zit, ongeacht of alle verhalen die ze vertellen wel precies kloppen. Door Hans Visser werd ik al snel ingelijfd bij de staf van de Pauluskerk. Door mijn verschillende activiteiten was ik van veel dingen op de hoogte. Ik kon de zaken multidisciplinair bekijken."

krachten, de vrijwilligers, bestuursleden en de bezoekers, het werk van de Pauluskerk weer op de rails te krijgen. Ook de lange weg naar de bouw van de nieuwe kerk en de ingebruikname in 2013 moest met veel geduld en inspanning van velen worden afgelegd."

In de tijdelijke kerk aan de Westersingel was de ruimte beperkt, terwijl de activiteiten en de bezoekersaantallen snel in aantal toenamen. "De Nachtopvang was een probleem", vertelt Sjany. "Ongedocumenteerden werden naar een opvang in de Waalhaven gestuurd. Ongeveer 60-80 bezoekers bleven daar enigszins in het gareel. Die opvang werd echter afgebouwd door de Gemeente Rotterdam. Als noodoplossing werden op de bovenverdieping van de kerk aan de Westersingel ongeveer 15 bezoekers in de Nachtopvang geplaatst. Op last van de gemeente moest die opvang worden gesloten omdat het te gevaarlijk was."

In 2007 stemde de Tweede Kamer in met een generaal pardon. Kortgezegd gaf dit eerder afgewezen migranten alsnog de mogelijkheid om onder voorwaarden een verblijfsvergunning te krijgen. Ruim 27.000 mensen konden gebruik

maken van die regeling. Voor het Vluchtelingenwerk in de Pauluskerk betekende dit veel extra werk. "Rond die tijd werd ik vrijwilliger bij het Vluchtelingenwerk van de Pauluskerk", vertelt Sjany. Paula Rotteveel leidde het Vluchtelingenwerk in de Pauluskerk, ze werd betaald door de landelijke kerk. Na het generaal pardon vond de landelijke kerk dat het probleem was opgelost en stopte de salarisbetaling van Paula. Ze ging daarna aan de slag bij KSA (Stichting voor Kerkelijk Sociale arbeid). Vanaf die tijd kreeg ik de leiding bij het Vluchtelingenwerk. Aanvankelijk als vrijwilliger, later deels als betaalde kracht. Ik ging spreekuren houden in de Pauluskerk voor vluchtelingen die in de problemen zaten. Velen konden geen gebruik maken van het generaal pardon. Contacten met advocaten, artsen en maatschappelijk werk. We spraken met de mensen over hun kansen. Ze moesten zelf nadenken over hun toekomst: teruggaan of in de illegaliteit verdwijnen. Een moeilijke, maar eigen keuze, zonder dwang van onze kant. Vanaf 2014/2015 kwam er een tweede medewerker voor het Vluchtelingenwerk, omdat één persoon op die plek wel erg kwetsbaar was."

Gedurende vijf jaar was Sjany ook adjunct-directeur, om waar nodig Dick Couvée te kunnen vervangen tijdens diens afwezigheid. In die functie had ze een breed contact met de werkvloer. "Het was een geweldige tijd, waarin ik veel geleerd heb. Ik had het allemaal niet willen missen", aldus Sjany.

De afsluiting van een boeiend gesprek. Sjany vertelt op nuchtere wijze, maar wel met beziening over die belevenissen in de Pauluskerk, die vaak met veel moeilijkheden gepaard gingen. De actuele foto maken we op een geliefde plek voor geïnterviewden voor Pauluswerk. Achterin de kerkzaal bij de mooie tekst: behandel anderen zoals jij wilt dat ze jou behandelen.

Hans Valkenburg

Het jaar 2007 luidde een onzekere tijd in voor de Pauluskerk. Hans Visser ging met pensioen, nadat hij 28 jaar onafgebroken met de Pauluskerk had gestreden voor alle groepen in de samenleving die hulp en advies nodig hadden. Het vertrouwde gebouw, de Pauluskerk uit 1960, werd gesloopt.

"Dick Couvée stond in 2008 voor een loodzware taak", zegt Sjany. "Hij ging de grote Hans Visser opvolgen, die intussen al een jaar weg was. Het oude kerkgebouw was gesloopt. De Pauluskerk was tijdelijk ondergebracht in het pand aan de Westersingel. De groep verslaafde bezoekers verhuisde mee met de Nico Adriaans Stichting naar een locatie elders onder verantwoordelijkheid van de gemeente Rotterdam. Dick is er ondanks alles in geslaagd om met de overgebleven beroeps-

Orgel Pauluskerk belangrijke representant uit periode wederopbouw

Gesprek met organist Gerben Mourik

Het orgel van de oude Pauluskerk was te omvangrijk om mee te verhuizen naar de nieuwe Pauluskerk. Het fraaie instrument, gebouwd door orgelbouwer Van Vulpen in 1961, verhuisde kort voor de sloop van het gebouw naar Middelharnis. De zoektocht naar een ander orgel voor de nieuwe Pauluskerk leidde naar Dinteloord, waar een orgel beschikbaar kwam vanwege vervanging door een groter instrument. Het comité van aanbeveling adviseerde het door orgelbouwer Flentrop in 1951 opgeleverde orgel aan te schaffen, te reviseren en te plaatsen in de nieuwe Pauluskerk. Sinds 2013 kunnen de kerkgangers en orgelliefhebbers genieten van de mooie klanken van dit orgel.

Gerben Mourik nam op verzoek van Jan Blankers, een van de organisten van de Pauluskerk, zitting in het comité van aanbeveling dat zich inspande om het orgel in de nieuwe Pauluskerk geplaatst te krijgen. Ons gesprek vindt plaats bij het orgel, op een zaterdag. Gerben gaat die middag opnamen maken voor een cd, in de serie "Audite Nova".

Hoe geraakte Gerben in de orgelwereld? "Als kind in een reformatorisch gezin ging ik twee keer per zondag naar de kerk", vertelt Gerben. "We zaten vlakbij het orgel, een groot instrument uit 1970 met een grote Spaanse trompet. Het fascineerde mij, ik vond het indrukwekkend. Zodra het kon ben ik orgellessen gaan nemen. Ik heb de opleiding aan het conservatorium gedaan. Ik behaalde de diploma's Uitvoerend Musicus 1e fase -met aantekening orgel improvisatie- en de Master Uitvoerend Musicus (met als hoofdvakken orgel & improvisatie) aan het Brabants Conservatorium te Tilburg. Docenten waren Bram Beekman en Henco de Berg. Tevens volgde ik privélessen bij Ansgar Wallenhorst, Naji Hakim en Ben van Oosten. Cursussen improvisatie werden gevolgd bij Thierry Escaich en Loïc Maillé. In mijn concertpraktijk staan twee elementen in het middelpunt: het promoten van Nederlandse muziek, en de kunst van het improviseren. Vroeger

gaf ik wel 60 orgelconcerten per jaar. Daarnaast geef ik muzieklessen op een middelbare school. Tegenwoordig heb ik wat meer aandacht voor mijn gezin. Mijn vrouw zingt in een Kamerkoor. We hebben twee kinderen in de leeftijd van 8 en 10 jaar. In Oudewater zijn wij meelevend kerkelijk lid. Ik vind het belangrijk onze horizon te verbreden als kerk. We moeten oog hebben voor wat er in de wereld gebeurt en minder naar binnen zijn gericht". Dat laatste is een mooie sprong naar de Pauluskerk, waar we nu zitten. "Nadat het orgel daadwerkelijk werd aangekocht, volgde een proces onder leiding van adviseur Bart van Buitenen, dat heeft geleid tot herstel van het orgel in grotendeels oorspronkelijke staat. Daarbij zijn een

aantal nieuwe registers toegevoegd. De orgelkas is geheel oorspronkelijk".

Wat maakt het orgel bijzonder voor een cd-opname? "Het is een mooi, muzikaal kamerorgel, licht en fijnzinnig", legt Gerben uit. "Mijn interesse gaat uit naar orgels uit de tijd van de wederopbouw na de Tweede Wereldoorlog. Daarvan zijn er intussen al veel van verdwenen: gesloopt of verkocht naar het buitenland. Monumentenzorg zou een selectie van die orgels moeten maken om die te beschermen. Op dit fraaie neo-barok orgel in de Pauluskerk kan uitstekend muziek gespeeld worden die past in mijn cd-project "Audite Nova". De opnamen voor die cd's zijn voor een groot deel al gemaakt op orgels in verschillende kerken. Voor het project moet ook een boek gemaakt worden en een begroting, om het allemaal te kunnen realiseren. De opnamen voor de cd's 1, 2, en 3 zijn gereed. De opnamen vanuit de Pauluskerk komen op deel 4, waarop opnamen verschijnen van 10 verschillende orgels, met elk ongeveer 15 minuten orgelmuziek."

Ter afsluiting van het interessante gesprek maken we een foto van Gerben achter de speeltafel van het orgel. Hij gaat nog studeren op de orgelwerken, voorafgaande aan de opnamen later die middag.

Hans Valkenburg

ACTIVITEITEN PAULUSKERK

voor actuele informatie zie:
www.pauluskerkrotterdam.nl

Open Huis

Iedere dag van de week → 9:00 - 21:00 uur

Open Atelier

Maandag en donderdag → 13:30 - 16:30 uur

Medische dienst

 (uitsluitend op afspraak)

Voor het maken van een afspraak:

Tel. 010 - 413 56 00

Eethuis

Maandag t/m vrijdag → 17:00 - 18.00 uur

Vluchtelingenspreekuur

Iedere dinsdag → vanaf 11.00 - 17.00 uur

Iedere donderdag → vanaf 10.00 - 21.00 uur

Maatschappelijk werk spreekuur

Iedere dinsdag → van 9.30 - 15.30 uur

Iedere donderdag → van 9.30 - 15.00 uur

Kledinghuis

 Dinsdag, donderdag en vrijdag

→ 9:00 - 16.00 uur

Fietsenwerkplaats

 Maandag, woensdag en vrijdag

→ 10:00 - 15.00 uur

Kapper

 Woensdagmorgen → 10.00 - 12.30 uur

Schrijverscafé

 Iedere woensdag

→ 11:00 - 12.00 uur

Welkomstbalie

Alle werkdagen → 9.00 - 16.30 uur

Gitaarles

Iedere dinsdag → 19:00 - 20.30 uur

Taallessen

 (www.pauluskerkrotterdam.nl)

Muziekavond

 (www.pauluskerkrotterdam.nl)

Avondgebed

Iedere vrijdagavond → 20:00- 20.45 uur

Kerkcafé

Iedere werkdag → 12:00 - 13:00 uur

Kerkdienst

Elke 1e zondag van de maand → 10:30 uur

Begeleide stilteviering

Elke 2e zondag van de maand → 10:30 uur

Kerkdienst met aandacht voor kunst en cultuur

Elke 4e zondag van de maand → 10:30 uur

Wake bij detentiecentrum Rotterdam

Elke 1e zondag van de maand

→ 16:00 - 17:00 uur

Bezoekadres Pauluskerk:

Mauritsweg 20, 3012 JR Rotterdam.

COLOFON

Pauluswerk beschrijft activiteiten van de Pauluskerk en is bedoeld voor leden, vrienden en belangstellenden van de Pauluskerk.

REDACTIE

Hans Valkenburg.

Het eerstvolgende nummer verschijnt

juni 2021. Reacties, mededelingen en

bijdragen voor dit nummer kunnen tot

uiterlijk 24 mei 2021 gestuurd worden

naar: Stichting Samen 010,

Hang 7, 3011 GG Rotterdam

T.: 010 - 466 67 22, e-mail: info@samen010.nl

Plaatsing is ter beoordeling aan de redactie.

Vormgeving: Studio Voetnoot, Utrecht

Druk: Drukkerij Kapsenberg van Waesberge,

Rotterdam